

drøfte Sagen og paa det nu foreliggende Grundlag for sit Vedkommende i Princippet kan tiltræde en Løsning som den af Udvalgsformanden antydede.

Under Henvisning hertil har jeg overvejet, om man — saafremt en saadan Løsning gennemføres — burde ligestille Børn i Opdragelseshjem m. v. med de i Lovens § 6, Stk. 1, Pkt. 2, omhandlede forældrelose Børn, saaledes at man, i Overensstemmelse med den ved Sundhedsministeriets Skrivelse af 8. Oktober 1928 — Journ. Nr. 1. K. 16-73-38 — trufne Afgørelse, ikke kræver *Helbredsundersøgelse* for de enkelte Børn ved Optagelsen i Sygekassen. Som Følge af de om Betingelserne for Optagelse i Opdragelseshjem allerede givne Bestemmelser vedrørende en indgaaende Helbredsundersøgelse forinden Optagelsen paa Hjemmet mener jeg, at man vil kunne fratagelse Krav om særlig Helbredsundersøgelse ved Optagelse i Sygekassen, hvorimod der naturligvis maa udfyldes sædvanligt Optagelses-skema for Børnene, naar de tilmeldes Kassen.

De sædvanlige *økonomiske Betingelser for Optagelse i Sygekasse* maa ogsaa gælde, ligesom Lovbestemmelsen udtrykkeligt udtaler dette for de forældrelose Børns Vedkommende; efter Sagens Natur vil dette Forhold næppe faa større Betydning for Børn i Opdragelseshjem m. v.

Endvidere bør det — som Følge af Bestemmelsens Karakter af en Undertagelsesbestemmelse — være en udtrykkelig Betingelse, at Børnenes Medlemsforhold er *begrænset til det Tidsrum, i hvilket de er anbragt i Hjemmet*.

Paa den anden Side bør Børnene ligestilles med forældrelose Børn med Hensyn til *Kontingentbetaling* til Sygekassen og *Nyderet* i denne, det vil sige, at de nok faar den af Kassen ydede Sygehjælp (Lægehjælp, Sygehusbehandling m. v.), men ikke Pengehjælp, jfr. Lovens § 6, Stk. 1. Det i Lov om offentlig Forsorg § 162 omhandlede faste Lægetilsyn maa derimod være Sygekassen uvedkommende.

I øvrigt formener jeg, at den for forældrelose Børn gældende Lovbestemmelse om, at Optagelsen er betinget af, at der ikke er sikret dem Sygehjælp paa anden Maade, ikke bør gælde for Børn i Opdragelseshjem. Disse Børn bør af administrative Grunde alle være underkastet samme Regler med Hensyn til Ydelse af Sygehjælp. De bør derfor ogsaa, uanset om Forældrene maatte være bosiddende inden for den Sygekasses Omraade, i hvilket Hjemmet er beliggende, saaledes at de egentlig efter Sygekasselovgivningen kunde faa Hjælp af Kassen paa Grundlag af Forældrenes Medlemsret (altsaa eventuelt ved en anden praktiserende Læge end den, Hjemmet ellers vilde bruge), optages som selvstændige Medlemmer af den paagældende Kasse. Det maa i øvrigt være Hjemmets Sag paa samme Maade for alle Børnene at ordne Forholdet til Sygekassen og efter Forhandling med denne Forholdet til Læge, Sygehus m. v.

Om en Lovændring som den foreslaaede maa jeg paa Forhaand mene, at den, idet der formentlig kun er Tale om nogle Tusinde i det væsentlige raske Børn, næppe vil faa nogen mærkbar Indflydelse paa Kassernes *samlede Økonomi*. Derimod kunde det tænkes, at visse Sygekasser, inden for hvis Omraade der maatte ligge eet eller flere Hjem, særlig Spædbørnshjem, kunde lide økonomisk Tab ved enkelte Børns langvarige Sygdom. Jeg har derfor overvejet, hvorvidt der var Grund til at indstille, at der eventuelt ydedes Sygekasserne et ekstraordinært Statstilskud til Sygehjælpsudgifterne til disse Børn, beregnet efter Reglerne i Folkeforsikringslovens § 13, Stk. 3, (om kronisk syge Medlemmer); efter samtlige foreliggende Omstændigheder mener jeg dog at kunne se bort fra et saadant Tilskud.

Under Henvisning til foranstaaende tillader jeg mig at foreslaa følgende Lovændring:

I Folkeforsikringslovens § 6, Stk. 1, Linie 5, indsættes efter „Sygehjælp“: „samt de Børn, der er anbragt i de i Lov om offentlig Forsorg §§ 157 og 164 omhandlede Opdragelseshjem m. v.“.

Borberg.

Ammentorp.